

“Vull canviar el món en benefici de qui té menys oportunitats”

“El desconeixement és una de les causes principals dels problemes. Els joves que vindran darrere nostre construiran un món diferent”

“ A la xarxa de Roses fem molta prevenció: imaginem què pot passar demà i hi posem solució perquè això no passi”

Mohamed El Amrani, en una imatge feta a Figueres.
Foto: MANEL LLADÓ.

Mohamed El Amrani va crear amb només disset anys l'associació Xarxa de Convivència de Roses, destinada a joves amb risc d'exclusió social. Ara ha estat premiat com a emprenedor social amb el Premi Fundació Príncep de Girona 2014. Ens trobem en una terrassa de Figueres i parla del projecte i de les seves idees per canviar el món.

És comunicador i treballa de tècnic de turisme i dedica bona part del temps a qüestions socials. Té temps per a tot? Ens dividim la vida en fraccions. Crec que he aconseguit crear un mosaic de coses que m'agraden que configuren un únic tot. És a dir, la comunicació té molt a veure amb la qüestió social. Perquè m'entengui, sense la comunicació no hagués creat la Xarxa de Convivència. La vaig crear amb disset anys i en un tema tan transcendental és complicat inspirar confiança. Sense aquesta vinculació amb el món del periodisme hagués costat més convèncer. El turisme també té a veure, ara estic fent una cosa que es diu Fàbrica Futur Barcelona de l'Ajuntament barceloní on investigo la relació social del turista i el resident. Tot està relacionat. Hi ha molta gent que no troba aquest temps... Si busquem el temps hi és. Falta que realment en tinguis ganes. Hi ha hagut coses que m'agradaven però no suficientment per destinar-hi el temps necessari. T'autoenganyes dient que és el temps però no és això. Com va néixer la seva inquietud per les qüestions

socials? Treballant en comunicació t'arriba informació, la gent t'explica els seus problemes. És molt curiós perquè un t'explica el problema i un altre t'explica la solució. Tu connectes la gent d'alguna manera. La comunicació té molt a veure amb la implicació social perquè et desperta la curiositat i alhora fa que t'adonis que existeixen solucions més enllà dels problemes. Com surt la idea de la xarxa? Neix quan un grup de persones que no ens coneixíem ens vam reunir amb una taula ciutadana per resoldre problemes del dia a dia pels quals estàvem preocupats, perquè calia donar-hi resposta. Vam estar mesos parlant-ne fins que vam decidir passar a l'acció i crear una associació. Des del principi jo vaig tenir clar que per treballar la convivència s'havia de fer de forma integral. I aprofitar la visió d'una persona que ha arribat amb tres anys i que coneix la realitat d'aquí i la d'allà. Havíem de crear un projecte nou i integral. Què vol dir? Doncs no treballar només amb marroquins o només amb equatorians, sinó treballar des de diversos àmbits però amb un mateix objectiu, perquè treballar la convivència és fer-ho des de tots els àmbits. Quina problemàtica van veure a Roses que els preocupava? Sempre explico el mateix exemple. Uns nois saltaven al pati de l'escola i l'institut en horari no lectiu, quan estava tancat. Venia la policia, els feia fora. Vam fer de mediadors en aquest primer problema. Vam parlar amb ells i proposar-los que

deixessin d'entrar als centres i que a canvi poguessin usar un espai públic. I vam aprofitar per posar-hi un monitor i donar-los material. Vam resoldre un problema que feia anys que existia. A partir d'aquí hem fet moltes mediacions però també fem molta prevenció per evitar bandalisme i furts. Imaginem què passarà demà i hi posem solució perquè això no passi. Quin perfil tenen els joves que atén l'associació? Són adolescents, amb famílies desestructurades i poca formació. Tenim un problema amb la formació no reglada. El sistema educatiu fa que nois i noies abandonin l'educació a diverses etapes ja no puguin continuar. El que nosaltres fem són tallers d'estudi assistit perquè es puguin treure el graduat a través de l'Institut Obert de Catalunya, però amb una monitora de suport. També els ajudem a fer la prova d'accés a grau mitjà. Donem oportunitats en un sistema que és complicat. La formació acaba comportant un problema de convivència. Això és el que diu? Sí, el que vull dir és que si no estàs format ho tens més difícil per trobar feina, si no trobes feina et sents rebutjat per la societat. La feina ho és tot, és l'estabilitat. Si no tens aquesta estabilitat, acabes interferint en la convivència. On és el problema? A la formació. Però també cal donar resposta a altres problemes com ara la drogoaddicció. Hem de fomentar hàbits saludables com pot ser l'esport. Nosaltres també busquem promocionar el talent individual. Volem anar més enllà del sistema educatiu, que es basa molt en dirigir cap a lletres o números. Busquem les intel·ligències personals de cada persona. L'han premiat com el millor emprenedor social. Li agrada la definició d'emprenedor? [Riu] La paraula emprenedor cada cop fa més ràbia. Tothom ha de ser emprenedor en aquest món. Al final no hi haurà treballadors. Jo em defineixo més aviat com a emprenedor. En un món muntat com està, intento canviar-lo i desmuntar-lo a benefici dels que menys oportunitats tenen, als que se'ls dona l'esquena. Però emprenedor no és una paraula que m'emocioni gaire. Diuen... ets el millor emprenedor del 2014. És que n'hi ha molts! Hi ha centenars de persones només a Girona que es mereixen aquest premi. Després d'haver guanyat el premi m'ha escrit molta gent que està fent coses, gent que s'ofereix per ajudar. No crec que sigui el millor emprenedor, un d'ells potser sí. Què creu que li han premiat? El jurat deia que ha valorat la meua capacitat de comunicació positiva. Crec que, sobretot, ha estat el fet de trencar amb uns tòpics i uns estereotips que fins i tot veus en mitjans de comunicació. Es relaciona religió i cultura, identitat amb cultura. Hi ha un gran desconeixement. Catalunya ha fet una gran feina en matèria d'integració però encara falta trencar amb tot. Les següents generacions trencaran amb tot això perquè han viatjat més, tenen més accés a la informació. El desconeixement és un de les causes principals dels problemes. Els joves que vindran darrere construiran un món diferent. Parlava, amb només disset anys, de canviar el món... Sí, i tant! Hi havia polítics que pensaven "aquest nen ens ha de venir a parlar de convivència..." Però l'objectiu és no posar-te barreres mentals tu mateix. Als joves ens han matxacat dient-nos generació perduda, ni-nis. Això crea una baixa autoestima entre els joves i quan intenten alguna cosa mentalment ja pensen que no podran. La clau és trencar les barreres mentals i demostrar amb els fets que això és possible. Vostè ho ha fet... Sí. També és important envoltar-te de persones que confiïn amb tu. Es veu un exemple d'alguna manera per trencar amb aquests estereotips de què parla? No sé si m'agrada exemple... Bé, exemple en el sentit que és possible. No de "sigueu com jo" sinó "si jo ho he fet vosaltres també podeu fer-ho". Cadascú ha de ser capaç de construir-se la seva pròpia identitat i que el món no li trenqui. És possible trencar barreres. El que he fet jo ho pot fer qualsevol perquè no he fet res d'extraordinari. He trobat una cosa que m'agrada i he intentat saltar totes les barreres per fer-ho possible. Un noi de l'associació em deia: "Encara que intenti fer el que has fet tu, em seguiran veient com a un marroquí. I en canvi tu que has aconseguit tantes coses no et veuen com a marroquí." Jo crec que tot és mental. Si t'ho proposes, és possible. Les barreres vénen de totes les parts, doncs? D'autòctons i de nousvinguts? De tots. La culpa està repartida entre tots. I el llenguatge també hi juga molt. Nousvinguts. De fet, cada cop hi ha menys nousvinguts i més anticsvinguts. O nous catalans. Potser el meu avi era nou, però jo... Integració vol dir desintegrar-te tu mateix, abandonar qui ets? El llenguatge és important. Una proposta per canviar-ho? A Vic en comptes d'integració parlen de veïnatge. A França en diuen assimilació. Hem de ser capaços de canviar tot això a l'hora de comunicar-nos, que el llenguatge sigui més acollidor. Es planteja exportar la xarxa de Roses a altres llocs? Sí, començarem al Vendrell. Ja hi estem treballant. Hem d'expandir el model perquè hi ha moltes persones capaces de fer el que nosaltres hem fet. Hem d'aprofitar aquest premi tan econòmicament com socialment, assentar les bases i que arribi a moltes parts de Catalunya perquè es pugui treballar amb aquest model integral, d'ajuda als joves però alhora fent un treball intergeneracional. I a Roses enviarem joves a treballar a l'estranger, apostarem encara més per la formació,

farem col·laboració amb les escoles. Per exemple, ens han demanat estratègies per fer arribar el català, que per a nosaltres també és una eina d'integració. L'idioma hi fa molt. Molts joves amb qui treballem intenten comunicar-se amb mi en català. Si em pregunten quin idioma s'usa a l'associació, haig de dir que el 99% és el català. Això que diu contrasta amb algun debat polític que hi ha entorn al català no? Li sorprèn? Em sorprenen més les coses quotidianes. Per exemple que em diguin que sé parlar molt bé el català o que quan presentava els informatius a Empordà TV fes gràcia que jo parlés en català. Crec que s'ha de normalitzar més. No ho hem de veure com alguna cosa extraordinària. El premi té una part econòmica. A què ho destinaran? Sí, són 10.000 euros que aniran primer de tot per equipar l'oficina on tenim la llibreria social, que l'usarem com a seu social. L'espai que hem creat és un espai totalment ciutadà. Ens han donat estands, ens han donat una fotocopiadora. Tot és donat per centenars de persones. Hem d'aconseguir que aquest espai se'l faci seu la gent. Començarem a professionalitzar una mica l'associació, contractant gent. Tot amb voluntariat tampoc pot ser. Si volem que sigui una cosa més ambiciosa haurem de tenir gent amb nòmina. Els monitors dels equips de futbol durant cinc anys ho han fet tot voluntàriament. Crec que hem de fer un pas i ser capaços de recompensar aquesta gent que ens ha ajudat. I ha atret més interès? Sí, segurament els 10.000 euros seran anecdòtics. El dia que el van premiar va parlar amb el rei... Vaig sopar amb el president Artur Mas i amb els reis, sí. Va ser un xou d'una hora. Sobretot a la reina li va interessar molt el projecte. És periodista, fa moltes preguntes. Em van dir que li sobtava l'edat. Durant el sopar van aprofitar per aprofundir sobre l'associació i vam parlar sobre el model d'integració d'aquí. Va ser molt interessant. Li haig de preguntar... És monàrquic? [riu] Encara no m'ho he plantejat, igual que la independència de Catalunya. Crec que són temes que ens tenen intoxicats, tenim intoxicació d'informació. Hauria d'asseure'm i reflexionar, i treure una conclusió més clara de tot plegat. Havia rebut ja un altre premi de la Universitat Europea de Madrid i la International Youth Foundation. Els ha obert portes? Crec que ens va avalar per al premi de la FPDG. Són un aval públic que, més que diners, el que et donen és prestigi. Si la crisi ha tingut alguna cosa bona és el fet de despertar consciència social? Sense la crisi no hagués nascut l'associació. Naixem d'una necessitat. És veritat que treballem sobretot la prevenció, però sense aquesta necessitat no hi seríem. Érem conscients que la crisi no era anecdòtica, sinó que transcendiria. D'un problema ha nascut una oportunitat. També fa cooperació internacional al seu país d'origen... Sí, m'agrada que ja que puc ajudar aquí, crec que si puc també és bo fer-ho allà. L'últim projecte va ser dotar d'un autobús per fer transport escolar una regió del Marroc. Va ser l'inici però m'agradaria continuar treballant el concepte de joventut en països subdesenvolupats. En aquest tipus de països es passa de nen a adult i no es treballa l'etapa de formació d'entremig. Col·labora amb projectes amb d'altres joves emprenedors com ara Pau Garcia Milà, per exemple. Són importants les persones de qui ens envoltem? L'ecosistema que crees és important. Però més que influir-te, conèixer altres persones el que et dona són oportunitats de crear connexions per poder treballar conjuntament. Tens molt clar quin és el teu objectiu. El teu objectiu no és personal, sinó utilitzar la teva persona per ajudar i transformar. T'has de saber envoltar de gent que t'inspiri, sobretot amb 21 anys, ja que queda molt per aprendre. On es veu amb 40 anys si amb 21 ha arribat fins aquí? És més fàcil perdre't pel camí que seguir-lo. Amb un premi així pots deixar de tocar de peus a terra. Crec que cal honestat i no perdre contacte amb l'objectiu. Perquè corres el risc de deixar de ser tu. És important tenir gent que et critiqui.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/760353-vull-canviar-el-mon-en-benefici-de-qui-te-menys-opportunitats.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mesSocietat&utm_campaign=rss